

måde sætter EU-landene en høj fælles standard på området, og der er intet til hinder for, at det enkelte land kan følge en mere restriktiv praksis.

Kriterium 2, 3 og 4 i adfærdskodeksen handler netop om respekten for menneskerettighederne i det endelige bestemmelsesland – den interne situation i det enkelte bestemmelsesland set som en funktion af spændinger eller væbnede konflikter og opretholdelsen af regional fred, sikkerhed og stabilitet.

Danmark fører på baggrund heraf en særdeles tilbageholdende politik med hensyn til våbeneksport. Hovedprincippet har således i en årrække været, at der ikke gives udførselstilladelse til lande, der er inddraget i krigsbegivenheder, eller til områder, hvor forholdene er så urolige eller ustabile, at de må befrygtes at udvikle sig til væbnede konflikter. Hertil kommer, at der naturligvis altid nægtes tilladelse til udførsel til lande omfattet af en våbenembargo vedtaget i FN, EU eller OSCE.

Kl. 16.35

Som et led i behandling af en ansøgning om udførselstilladelse hører Justitsministeriet Udenrigsministeriet, der foretager konkret vurdering af den enkelte ansøgning i lyset af principperne i dansk våbeneksportpolitik.

I relation til det sidste punkt i beslutningsforslaget, forslaget om, at de nordiske lande sammen udformer en international konvention og et globalt regelsæt for våbenhandel, kan jeg oplyse, at der ikke for tiden er internationale forhandlinger om at udforme en international konvention på området, men der er et voksende internationalt samarbejde, som sigter på større ansvarlighed i forbindelse med våbeneksport.

EU's adfærdskodeks for våbeneksport sætter således en høj fælles standard på området, og ud over at den naturligvis følges af Danmark, Sverige og Finland, er det værd at bemærke, at også Norge har tilsluttet sig, sådan at vi faktisk har en fælles ordening i Norden.

Kodeksen pålægger medlemsstaterne at gøre alt for at tilskynde andre våbeneksporterende stater til at tiltræde principperne i adfærdskodeksen. En lang række lande, herunder de ti lande, der i 2004 bliver medlemmer af EU, har således tilsluttet sig kodeksens principper og kriterier som grundlag for deres egne beslutninger om våbeneksport. Dette bidrager til at skabe et internationalt anerkendt normsæt for en ansvarlig våbeneksportpolitik.

Der foregår løbende overvejelser om udbygning af dette EU-samarbejde. Vi ønsker således

fra dansk side at arbejde for, at de lande, som tilslutter sig EU's adfærdskodeks, inviteres til at bidrage til den årlige rapport om våbenoverførsler, som afgives i medfør af adfærdskodeksen.

Det er regeringens klare holdning, at de bedste muligheder for at fremme udviklingen mod et globalt regelsæt for våbeneksport ligger i en yderligere udbygning af EU's adfærdskodeks og dets anvendelse af så mange tredjelande som muligt. Regeringen har således også under formandskabet betonet vigtigheden af dette arbejde.

Med andre ord kan regeringen ikke stemme for beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Denne korte bemærkning skal blot gå på, at det undrer mig lidt, at ministeren ikke refererer til den behandling, der er foregået i Nordisk Råd af selvsamme forslag, men ministeren er sandsynligvis undskyldt, for det fremgår ikke af det forslag, der er fremsat af hr. Villy Søvndal, hr. Aage Frandsen og hr. Holger K. Nielsen, at det har været behandlet i Nordisk Råd.

Forslaget er fra ord til andet – godt nok oversat fra svensk til dansk – identisk med et forslag, der blev behandlet i Nordisk Råd ved sessionen i efteråret, hvor beslutningen i præsidiet blev, at Nordisk Råd ikke foretager sig noget i anledning af medlemsforslag om åbenhed og parlamentarisk indflydelse i våbeneksportpolitikken.

Nu har det senest været behandlet i december måned i præsidiet, og der er selvfølgelig en ekspeditionstid fra Udenrigsministeriets afdeling for nordiske anliggender og over til ressortministerierne, men det er altså min opfattelse, at det burde have stået i beslutningsforslaget, så ministeren kunne have taget hensyn til Nordisk Råds behandling af det.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er ikke bekendt med det forslag fra Nordisk Råd, og det er naturligvis klart, at såfremt det er en ordret gengivelse af det, der tidligere er diskuteret i Nordisk Råd, så kunne det måske have været relevant for behandlingen her i salen i dag, for at kvaliteten af behandlingen bliver så høj som muligt, at man havde gjort opmærksom på det i beslutningsforslaget. Vi vil naturligvis i det videre arbejde så være opmærksomme på, at denne her sag allerede har været drøftet i nor-